

TIMES & BOLT

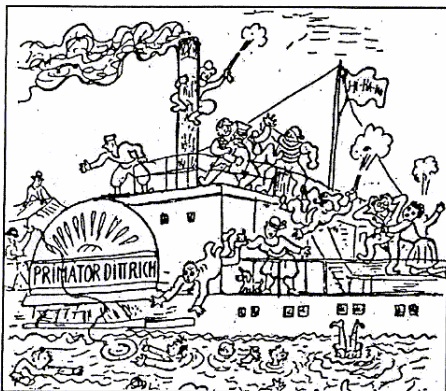
OBČASNÍK KAMARÁDŮ STARÉ ŘEKY BEROUN

© podle nápadů, příspěvků, fotografií
kamarádů do řeči vázanější upravil JOJO

sazba : PANACK jr.
tisk : STAN LITTLBOY

DRAMA NA PARNÍKU PRIMÁTOR DITTRICH

Proslulý parník brázdící divoké vody Vltavy prožil v minulých dnech neuvěřitelná dobrodružství. Tyranské jednání kapitána a ostatních důstojníků, překračující všechny meze, vyústilo pod vedením pana Hadravy ve všeobecnou nenávist mužstva. Námořníci při přípravě vzpoury uzavřeli koalici se skupinou trampů z osady HI HA HO, která se nacházela na palubě lodi. Spojenými silami se podařilo zlomit odpor kapitánových příznivců a pak se zmocnit parníku.

Rozhodující okamžik v bojích o parník „PRIMÁTOR DITTRICH“. Cestující se vrhají do vody a na palubě začínají lité boje.

Ale sotva byl kapitán se svými nohsledy vysazen na opuštěném pobřeží, nastaly nové spory. Jak už to v koalici bývá, nemohli se námořníci s trampy dohodnout, kdo má být novým vládcem lodi. A tak na palubě znovu zahořely lité boje. Boj byl dlouho nerozhodnut. Zejména kandidát námořníků, pan Hadrava, se jevil býti zcela neporazitelný. Ale jak už to v životě bývá, i ten nejsilnější může podlehnout z nejbanálnějších příčin. Tentokrát to byla banánová slupka, kterou velmi šikovně podvkrát pod nohy páně Hadravovy přisunul Matlafousek (pes), který již v minulosti měl mnohé konflikty s panem Hadravou. Poražení námořníci byli vysazeni do záchranného člunu a ponecháni svému osudu.

Trampové se rozhodli, že své vítězství řádně oslaví. Jak jinak, než správným táborákem. A tak na palubě parníku Dittrich se rozhořel slavnostní oheň vítězství.

Vítězný potlach na palubě parníku „PRIMÁTOR DITTRICH“. Zatím jsou v batohu všechny buřty a u ohně všichni trempové.

Neuvěřitelná solidarita trampů.

Po tvrdých a nelítostných bojů se trampům nejlepší kuchař – hlad. A tak sáhli do svých vaků, aby na sálajícím ohni opekli tradiční pokrm – buřty.

Ale svou odměnu za účast v boji si chtěl vybrat i Matlafousek. A tak díky svému stopařskému umění snadno našel poklad – buřty. A protože to byl náramně chytrý pes, snědl (jen nemrava by řekl sežral) vždy jen jeden. A tak bylo vždycky buřtů o jeden méně než trampů. Přebývající tramp, aby neujídal svým kamarádům, raději se vrhl přes palubu do divokých vod Vltavy. A tak postupně paluba parníku Dittrich se vyprázdnila a na lodi zůstal jen chytrý pes Matlafousek se svým věrným pánem Budulínkem. Ti pak po mnoha dobrodružstvích dovedli slavnou loď až do domovského přístavu, kde byli s velkou slávou přivítáni davy nadšených Pražanů v čele s Komodorem Jahelkou.

Takto zachytil podobu BLBOUNA VLTAVSKÉHO náš kreslíř.

Zapomenutý sláv ŠUMICHRÁST MALBOHÁN

Vynořil se z mlh dávné minulosti, aby zrakem, který viděl už mnohé, sledoval události dnešní a svou moudrostí pomáhal uklidňovat horké hlavy.

PROHIBICE VE SPOJENÝCH STÁTECH ŽIŽKOVSKÝCH.

I když spojené státy Žižkovské se rozkládají na Východopražské vrchovině a jejich obyvatelé mohou žít bez obav z možných povodní a zátop, přesto rodověrným Žižkovákům voda nikdy k srdci nepřirostla. Když byla postavena a slavnostně odhalena Socha Svobody, vystoupil člen Žižkovské dolní sněmovny, zvané též „sněmovna pardálů“ s ohromujícím návrhem. „Občané a mylordi!“, zahřímal od šprechtputlu“, „Když už máme tu Sochu Svobody, je nutné abychom po vzoru Spojených států zavedli také prohibici!“

Snad žádná jednací síň nezažila takovou bouři odporu, jaká vypukla po těchto slovech. Senátor, protřelý nespočetnými hospodskými rvačkami nedal se zmásti, pozvedl láhev Becherovky a chvějícím se hlasem pokračoval: „Občané a poslanci, samozřejmě nemám na mysli zákaz piva, rumu, či jiných zdravích prospěšných tekutin. Tolik se po té Americe opičit nemusíme. Navrhují totiž zákaz nápojů odporných a lidu žižkovskému škodlivých a nevhodných občana dbajícího své cti, jako jsou sodovky, citronády, limonády, grenadýny a podobná zhoubná narkotika. Jen dobytek pije vodu!“

pokračování viz str. 2

Dojemné a historické okamžiky ukončení Kozodojských válek. Padouři, trempové a slávové si padli do náruče, aby polibkem stvrdili mír

Prohibice ve Spojených státech Žižkovských

(pokračování ze str. 1)

Blahodárné účinky prohibice se projevily celkem záhy. Prudce se snížila nemocnost, ordinace doktorů zely prázdnotou, léčebné fondy a nemocenské pokladny ztrácely svůj smysl. Statistický úřad zaznamenal neuvěřitelný přírůstek celkové hrubé váhy obyvatelstva (CHVO), ze 7 milionů 034 238 kg na 8 milionů 217 592,79 kg.

(S povolenou statistickou úchylnou 38,5 – 52,3 %)

Pohled na Sochu Svobody na Žižkově. Symbolické je že třímá ve vztyčené paži pülitr a ne pochodeň.

Redakční sdělení.

V lýtých bojích (tak to alespoň tvrdí redakční fotograf), byly ztraceny či znehodnoceny (my si myslíme, že je někde zapomenul, nebo prochlastal v hospodě) fotografické desky, takže se z tohoto období a těchto událostí nezachovala žádná autentická fotodokumentace.

Naštěstí aktérem a divákem byl i známý malíř, který zachytil pro budoucnost tato události do svého skicáku.

Doufáme, že jeho kresby Vám dostatečně přiblíží dramatické okamžiky těchto dní.

Rekonstrukce Žižkovských vládních budov, – které ručičky nekradou.

Žižkovská vláda se pustila do rozsáhlých rekonstrukcí úřadoven. Byly vybudovány nové linky potrubní pošty umožňující bezdrátové spojení s většinou místních osvěžoven. Takže v případě nutnosti (válka, revoluce) mohou být členové vlády okamžitě bez problémů svoláni.

Dále, protože většina úředníků má bohaté zkušenosti z různých státních zařízení s komunikací poklepem na trubky ústředního topení, byl zaveden systém přímého spojení mezi jednotlivými kanceláři právě touto poměrně lacinou a úspornou metodou.

Velkou pozornost nyní vzbuzují nové věžní hodiny a jejich zlaté ručičky, o nichž pomlouváči říkají, že jsou zlaté proto, že jsou to jediné ručičky, které tam nekradou.

Druhá možnost (šetří ji závislá revizní komise) říká, že dodávku hodin zadal šéf úřadu firmě svého zetě. Ač byly účtovány ručičky z masivního zlata jsou jenom pozlacené. Takže s jistou nadsázkou lze říci, že i ty zlaté ručičky nejsou poctivé.

Krásné poprsí

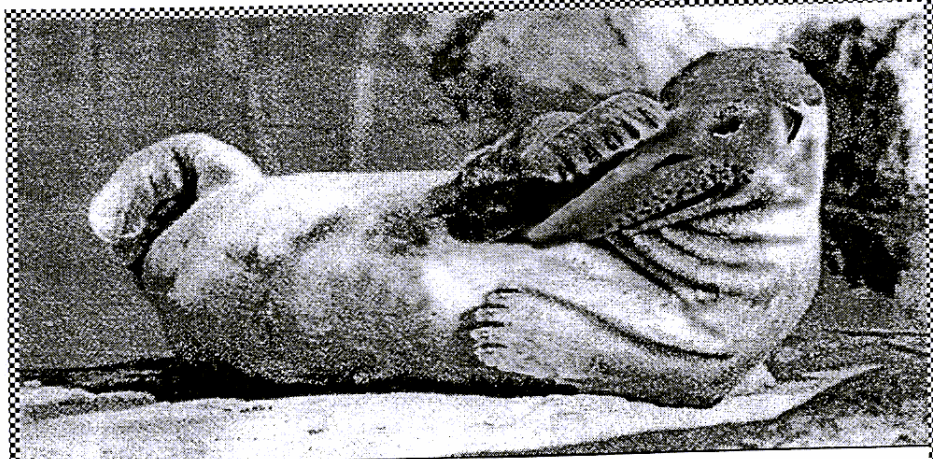
dosíci a udržeti lze úplně neškodným přípravkem „Gracie“. Používá se jen zevně. 1 láhev s návodem K 3.— zasílá: **B. Markl**, kosm. lab. **N. Paka** č. 840 (Čechy).

Pojednání proti 10h známce.

Ošklivé chloupky

z obličej, rukou a ramen, též vousy u dam odstraní v 10 min. zaruč. jeduprostý a neškodný přípravek „Epileine“. 1 láh. „Epileine“ s návodem K 3.— Zasílá: **B. Markl**, maj. chem. kosm. laboratoře v **Nové Pace**. Filiálka pro Prahu: Františk. nábf. č. 8

Toto je jediná zachovalá fotografie proslulé obludy „Bibouna Vitavského“, která se dochovala. Když omluvíte sníženou kvalitu obrazu, můžete porovnat fotku s kresbou téhož tajemného zvířete na titulní straně.

Vlastní výroba

voziků
pro nemocné
a invalidy

**Eduard
Dotruba**

PRAHA-III.,
Lazarská č. 8.

HLÁSNÁ TROUBA OSADY ANEB LETEM SVĚTEM

Události roku 2002 tak jak je zaznamenal kronikář.

31.12 2001 – 1.1. 2002. Oslava příchodu Nového roku v hotýlku Mici ve Žloutkovicích. (Hotýlek sice nelehl popelem, ale sebrala ho nám srpnová povodeň, což vyšlo skoro nastejno!!!) Podrobná zpráva včetně obrazové dokumentace byla v minulém Times a Colt

19.1.2002. Tradiční Masketbaal osady na Hobexu tentokrát v duchu historického závodu parníků na vlnách Mississippi. (podrobnější zpráva na str. 7)

9.2 2002. Potlach osady Luisiana Tyger. Účast: Pedro, Zdeněk, Myška, Rafika.

16.2.2002. Berounský masopust. I zde se opět tradičně zúčastnili v hojném počtu osadníci a přispěli k všeobecnému a bujnému veselí.

22.2.2002. Trampský večer v Eldorádu. Moto, co se do knížky nevešlo, vzpomínky, promítání. Přišli kamarádi z Údolí děsu a Fortu. Vyvrcholením byla soutěž: „Jste nejlepší, máte panáka!“, o které informujeme v samostatném článku.

8.-10.3.2002. Víkend u Panenků na chatě v roztokách aneb toulání Kořimeckým polesím.

12.-15.3.2002. Hypoturistika na Javornici. Koně jsou moudrá zvířata. Poslouchala, neubližovala a ještě trampíky do hospody ve Chříči na valníku vyvezla. (Bob-i-na neodolala a svou PF-ku 2003 použila právě z této akce. Však ji skoro všichni máte. Kdo ne, přihlaste se o ni u květinářky Dulitlové v košíčku.)

Slavnostní zahájení pochodu bylo u Rozvědčika. Celá posádka lodi Admirál Grog včetně ruského generála. Nacvičovali, jak pijí carští důstojníci, pro letní akci na Volhu.

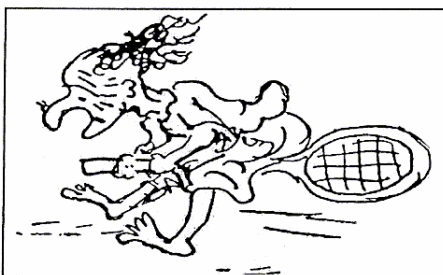
16.3.2002. Pytlácký bál Račice. Osadní kapela se mezi ostatními hudebními tělesy neztratila a to nejen díky stejnému oblečení, ale zejména svým výkonem.

21.3.2002. Vítání jara ve srubu na Plešivci. Klasika: Jaro je tady!

29.3.2002 Zdařilý Velikonoce. Sice bez pomlázek, polévání a vajíček, ale s touláním se po trase Roztoky, Týřov, Skryje, Chříč, Javornice. Courání po kempech a osvěžovnách.

6.4.2002. Jaternicové hody v Selské hospodě u Šebků. Ač jde o lidovou hospodu, osada přišla ve večerním oblečení, v pyjamech a nočních košíkách. (viz. reportáž)

30.4.2002. Vítání jara s „ohni míru“, jak se dříve říkalo. Účast čarodějnic z osady byla stoprocentní. Letecké výkony vynikající. Rafika je opět dědkem. Další vnučka. Kamarádky i kamarádi blahopřejí!!!

Květen 2002:

Spousta individuálních akcí:

Panenkové a Klokani – courání na lodích aneb jak se koupat v Ploučnici. Zdařilá plavba – nikdo se neutopil.

Brdy – Camp Hebron“ Stařec z Tampica slaví 60. Narozeniny. Dary za osadu předali Rafika, Baron, Pedro, Zdeněk a Myška.

Rýžování zlata: tradiční akce na ne-tradičním místě v Rakovicích u Čimelic.

Béda uspořádal truc podnik na Javornici. Takže se rýžovalo na dvou místech, ale zásoby a rezervy zlata (zlatého pokladu) se nezvýšily

Červen 2002:

Pedro a Rafika strkají nos do Itálie. Velký vandr po plážích, památkách a osvěžovnách.

Další velký vandr Pedra a Rafiky. Tentokrát po vlastech českých. Také na jihu. Boršov, Budějovice, Dívčí Kámen, Holubov, Klet, Zlatá Koruna, až ke kamarádům na osadu Černý rak. I když Zlatou korunu navštívili, vrátili se bez koruny!

Admirál Grog cestoval po matičce Volze a širé Rusi. (podrobnosti v samostatné reportáži.)

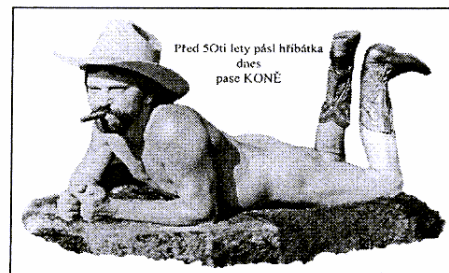
Sleziny jsou na Plešivci. Materiál na dostavbu je, bohužel je nedostatek pracovitých rukou. Lidi jsou spíš na pivo a muziku než na práci!!!

Červenec – srpen 2002.

Některé panny snad přišly o věnec, my ale na tom nemáme žádné zásluhy, couráme se po vodě (viz reportáže), po dovolených, pereme se s následky povodní

Plachetnice Berounka našťastí pobývá na Lipně. V „suchém doku“ v Srbsku jsou 3 metry vody !!!

7.9.2002. Panenka slaví padesátiny. (Je to mladík!) Mistr Panenka byl potěšen novým malířským stojanem a slíbil další významná plátina. K této příležitosti, i oslavy Rafiky (60), dostavěla se na Plešivci latrina. Jako první ji za hojně účasti diváků využil po přestřížení pásky sám šerif Rafika.

14.9.2002. Potlach osady Černá perla na Milíně. Účastníci: Tom, Pedro, Zdeněk, Myška, Rafika.

21.9.2002. 60. narozeniny našeho nejmilejšího a dlouhodobého šerifa Rafiky. Dary nemohl ani odnést, mnoho se jich muselo vypít. Nová mandolína to přežila. Ať Ti to dobře a dlouho hraje ŠERIFE!!!

5.10.2002. Potlach osady Fialový poustevník. Gratulujeme k 10. výročí.

12.10.2002. 37. Potlach osady. Přišlo kolem dvou stovek kamarádek a kamarádů. Nepršelo, teploměr odpovídal polovině října. Jinak vše v normálu.

15.11.2002. Trampský večer na pomoc odstranění následku povodní v Národním centru neslyšících v Berouně. Vybrali a předali jsme 19 600 korun a Sanitas of Army přidali ještě 2 000 Kč.

Jirka Noha podává zprávu doplněnou obrazy o cestě do Ruska, Pepa Průfi předvádí fotografickou dokumentaci o povodních na Berounsku.

Listopad 2002:

Šílená vodácká sekce vyráží na rozvodněnou Berounku. Všichni si zatopili, někdo topil, nikdo neutopil. Čtete samostatnou reportáž zpravodajky Bob-i-ny.

Vandry po osadách opět podniká známá čtyřka: Pedro, Rafika, Zdeněk, Myška. Navštívili osady Luisiana Tiger (Jihlava), Traps (Stvořidla), Woodland a Tampice.

Prosinec 2002: Netradiční vánoce - tradiční Den krabic v Hobexu.

26.12.2002 Svatoštěpánský pochod vánoční – Pustověty, potlachoviště, Roztoky, Křivoklát – Memoriál Olafa. Přišlo na něj na 70 kamarádek a kamarádů.

31.1.2002 . Silvestr. Vítáme Nový rok 2003 U Sýkory na Křivoklátě. Většina přijela vláčkem, někdo autem a byli i tací, co přišli, spíš přiklouzali, vandrem. Jen šerifovi schovali boty a tak musel zůstat doma a nezúčastnil se.

„NĚKDO DĚLÁ ADRENALINOVÉ SPORTY, JÁ S VÁMA JEZDÍM NA VODU!“

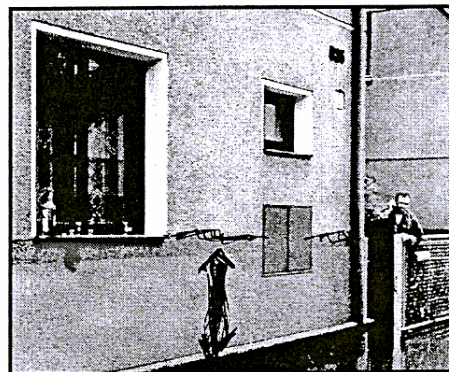
Tak charakterizoval naši letošní listopadovou Berounku Ríša Hrdina (rybář a řezník v jedné osobě). Byla jsem u toho Já + 10 chlapů + Fík. Jelo se 20. – 24. listopadu 2002.

Další účastníci: Wimpí, nestor a nepsaný vůdce výpravy. Po loňských zkušenostech s „růžovým banánem“ jede opět na tradiční vydře a vymoženost plastu s radostí přenechal Dádovi. Tomu Chromek st, jinak nefekne než „dědku“, ale vzájemná sympatie je patrná. Panák ml a Jindra s Fíkem, jako nejzkušenější vodáci, často dělají na jezích průzkumníky a předjezdce. Dále Johan – Delvita a dr. Jiří Holub na svých paměťových lodích. Ale v lodi to vodáctví není! Jak se ukáže pod Libštejnským jezem. Dr. Karibů, jako hlavní dodavatel bažantů a Kája, zvaný „Škodič“, což nelibě snáší, ale je mu to prd platné. Nově registruji Ríšu – řezníka, s perfektním rybářským vybavením: lůžko–křeslo, stan–paraple, povodňový obleček aj. Moje maličkost (brutto: 80 kg) – Bob-i-na.

Rychlý přehled: vody bylo přešel, až do prdele – na můj vkus! Většinou plné koryto a někde i o něco navíc. Jeli jsme novou řekou. Povodeň se podepsala na přírodě i lidských stavbách. Příroda se s tím vypořádává o poznání rychleji. Melounek si vybral svou daň: žracák i s obsahem, peněženku i s obsahem...

Milostivě propustil dr. Jiříka i jeho loď z podjezového vracáku na Libštejně. Dáda přibral na palubu vykoupavšího se Holuba a zaplavil si také. I Chromek měl co sušit, když poskytl svou bundu doktorovi před druhou koupelí. Vždyť každý dobrý skutek musí být po zásluze potrestán!! Ríša – řezník plavbu zdolal tentokrát bez ztráty květiny (oproti letní vodě), zato si vylil nebo mu byla vylita káva hned třikrát po sobě. Panák zničil při večerní produkci Chromkovi babiččinu židličku. Karibů si převrátil ráno celý obsah bažanta do pelíšku. Kája škodil, i když až v samém závěru výpravy.

Povodeň století ?

Žijeme u vody, máme s ní své zkušenosti, ne jeden z nás už v minulosti poznal její krásu i záluhosti. Když jí bylo málo, nosil loď na zádech nebo smutně hleděl na schnoucí zahradu, pole a když jí bylo moc, tak se třásl strachy, zda mu neodnese úrodu, či nepodmáčí barák. A letos jsme si jí užili více než dost. Část lodí naší maríny se sice včas vrátily ze svých výprav (Admirál Grog už byl z matičky Rusi dávno v doku na Jarově, 10. srpna skončily kánoe na Berounce (viz str. 6), plachetnice BEROUNKA jen tak tak ujela na Lipno kde se mohla pokoušet o prvosjezd Vltavy přes přehradní korunu).

Bohužel mnoha našim kamarádům udělala voda mnohem víc starostí, zatopila jim zahrady, sklepy, domy, zničila vnitřní zařízení. Nejvíce postižení byli Frambíci (viz obrázek), Panák v Srbsku, Bethovan, Sanystrovi, Klabíci a jiní. S odstraňováním škod pomohli mnozí. Možná, že se dalo udělat i více, ale díky za každou ruku přiloženou k dílu.

NOVĚ OTEVŘENO

Zabijačka v Selské hospodě

u Šebků.

Kamarádi Staré řeky splnili svůj slib daný Ivě, a přišli všichni v nočních košilích či pijamu. Pivo teklo proudem, na stolech přepadávaly z talířů jitrnice, hudby se střídaly v produkci a zábava vydržela až do kuropení. Pánům slušely dívčí košíčky. Jak je vidět z našeho obrázku i pijama na ženských tělech byla opravdu originálním úborem pro tento společenský večer. Některé dámy pro tento účel nesly s sebou v lázeňských kufrech i náhradní oblečení, jiné zvolily taktiku přesunu po městě v nočním negligé.

„ Jste nejlepší, máte panáka ! “

Promítání fotek a veselé vyprávění: „Co se do knihy nevešlo!“, přerušila svým příchodem hosteska JO – JOjka a speak Baron. Ten dobrovolně zvolil zástupce jednotlivých osad a sekci které pozval ke stolu na podium. S velkým úspěchem moderoval hru: „Jste nejlepší, máte panáka!“

Otázky byly z různých oborů a byly přetěžké. Posuďte sami, např.: „Co je to háček?“

Možnosti:

- Pomůcka na věšení masa.
- Pomůcka na ženskou domácí výtvarnou činnost.
- Vodák, sedící na kanoi vpředu.
- Je-li případ zauzlen, říkáme, že věc má háček?

Každá odpověď soutěžících byla publikem hodnocena a za bouřlivého potlesku postavila hosteska JO – JOjka na stůl před úspěšného řešitele 100 gr fernetu se slovy: „Jste nejlepší, máte panáka!“

Rychlou výměnu otázek a odpovědí s vypětím sil všichni pozorně sledovali a fandili. Po třetí otázce již pochopili i ti méně chápaví a celý sál skandoval: „Jste nejlepší, máte panáka!“

Jen závěr soutěže vyzněl do vytracena. Účastníci totiž během soutěže důsledně abstinovali (jen „Blondák“ od Fordáků si k té fernetové smršti poručil 2x pivo). Vyhrané panáky pak soutěžící zbaběle přenechali svým kolegům z osad u stolů. Tady vidíme slabé místo a zde by se měla pravidla upravit. JO – JO chce soutěž nabídnout programu TELE – TELE. Tak až něco takového uvidíte v televizi, tak vězte, že to mělo premiéru 22.2.2002 (mystické datum pro ptákoviny = pět dvojek a dvě 00) v hospodě u Tonika na Jarově.

☞ Kdo chce něco vědět, musí chodit tam, kde se něco dozví. ☜

Je pravda, že máme dost práce, doma, v rachotě či podnikání. Ale to neznamená, že si nemůže každý z nás udělat alespoň jednou za měsíc ve středu večer čas a přijít na slezinu. Jen tak může být „In Bild“ (v obraze) protože jinak ví kulové co se děje a co se bude dít. Mohou-li přijet Papíci z Litoměřic, Kuchyňka z Prahy neměl by to být problém ani pro Berouňáky. Při tom se připravujete o nezapomenutelné kulturní zážitky z pravidelných koncertních vystoupení našich hudebníků ve slavném Rudolfinu.

Zlepšit by se měla i činnost osadního výboru. Zatím se schází (spíše neschází) jen sporadicky a všechno řeší spíš za pochodu a ze dne na den.

A ještě jednu prosbu! Nezapomeňte na osadní kroniku a nenechávejte všechno na chudákovi Rafíkovi. Když fotíte, přineste svá foto a věnujte je. Pokud píšete, nepište do šuplíku a poskytněte svá díla i osadní kronice.

Ano, každý rok jsme o něco starší. Ale nedá se nic dělat. Pořád nás mohou těšit dvě věci: Za první, že jsme mladší než budeme za rok. Za druhé, že každé narozeniny jsou důvodem posedět s kamarádkami a kamarády a oslavit to. Zejména jde-li o narozeniny s pětkou nebo nulou na konci. Těm co kulaté, či půlkulaté výročí svého příchodu na svět oslavili v minulém roce osada i redakce Times end Colt srdečně blahopřeje. Protože na základě protestu svaz českých žen – Úřad pro ochranu osobních dat - zakázal zveřejňovat věk žen, pokusili jsme se tento údaj vyjádřit kódovaně.

Tonda Cinert	45;
Iva Jíchová	$(12^2 + 3^2 + 4) : 5$
Frambík	55
Papík	55
Panáček ml.	40
Honza Novák	40
Kepi	65
Míša Zelinka	50
Láďa Novák	60
teta Kelišová	$(3^4 + 3^3) : 2$
Paněnka	50
Rafika	60
Giňa Boháček	45

A těm, kteří se svých půlkulatých a kula-tých narozenin dočkají v letošním roce (2003), gratulujeme předem. Především proto, že je máme rády i rádi a za druhé proto, aby ve své skromnosti (lakotě?) je nemohli (y) zapřít, tak je dáváme ve vše-obecnou známost v následujícím tištěném přehledu:

Žízeň je hrozná potvora.

Bob-i-na v Brdech na Kuchyňce se pokusila doplnit chybějící tekutiny olizováním sněhu na větvích – komférů. Když zjistila, že sníh z jalovce chutná jako džin, zkusila zda Pina Negra bude chutnat po borovičce. Nechutnala. Holka, v alkoholu nezkušená, nevěděla, že borovička se dělá také z jalovce. A tak jí kamarádi v nejbližší osvěžovně („U Zrzavého paviána“) dopomohli chybějící chuťové vjemy doladit.

A roky běží, vážení!

20. 1.	Standa Karlovec	60
24. 1.	Mája Abrahámová	$7,071067^2$
31. 1.	Bedřiška Klabíková	$\log 1,8129134$
8. 3.	Káča	$(3^4 + 3^3) : 2$
	Hanka Hošková	$(8,062257^2)$
9. 3.	Věra Zimová (Jo – Jo)	$\ln 4, 1743873$
14. 3.	Klábr Klecan	50
31. 3.	Jana Cinertová	$\ln 6,70820^2$
18. 4.	Panáček starší	45
4. 5.	Ála Klábrová	$(3^4 + 3^3) : 2$
7. 5.	Wimpi	60
20. 6.	Heda	$49^2 : 7$
28. 7.	Jitka Paněnka	$4^3 - (98 : 7)$
19. 9.	Sanystro	50
14. 11.	Šklebák	45
14. 12.	Jakubec	60

Napište si to všichni do kalendáře, ať neopomenete pogratulovat a na dárky. (Všechna data jsou bez záruky a pokud jsme na někoho zapomněli, ať nám to odpustí.).

Přístavní slavnosti v Dobřívě

Přístavní slavnosti v Dobřívě u Kuchyňků, to už je záruka dobře stráveného prodlouženého víkendu, který nám zajistili Hus a Cyril s Metodějem a výjimečně dobrý nápad našich zákonodárců, kteří na jejich počest odhlasovali dva státní svátky.

Nejen dobře zásobený kiosek a vychlazený Gambrinus, lité boje v zápasech nohejbalu. Tělo prohání hlavně muži. Děvčata se snaží ze všech sil natrhat co nejvíce borůvek a nezlomit se v zádech. V nohejbalu již tradičně vyhráli mladší Baroni s Tuřínkem, v borůvkách pak Jana Sanystrová – Upilovaná.

Jako na každé akci i zde k programu patří večerní oheň a hudba. Protože oheň se sám nepřipraví a Kuchyňkovic latifundie se sami neposekají, týden před akcí jsme uspořádali brigádu. A osada to vzala po svém.

Když brigáda tak brigáda. Družstevnice a kolchozníci nastoupili v hojném počtu. Po vydatné snídani se nastoupilo s budovatelskou písni na rtech. Barevné šátky

Upozornění ministra financí :

Připomínám všem osadníkům, že přichází termín osadní daňové povinnosti. Nebudeme sice vyžadovat penále za pozdní platby, ale Vánoce i Silvestr už jsou za námi, takže sáhněte všichni do obálky s nápisem „Osadní daň“ (předpokládám, že ve financích máte pořádek), navštivte můj úřad a složte patřičnou částku v hotovosti. Upozorňuji, že na tuto platbu se nevztahuje a nebude vztahovat připravované opatření vlády o povinnosti platit vyšší částky pouze bankovním převodem.

Frambík – ministr financí osady

Koudelková chtěla přerýznout

Nutně to potřebovala. Její větve překážely a ohrožovaly i bezpečnost. Tak si pozvala Říšu, Jindru, Panáka a plošinu. Za podávanou tekutinou se natáhli i další čumilové.

a zástěry se odrážely v naleštěných gumovkách. Kolchozníci se naparovali v tradiční montérské šedi. Vychutnávali jsme vůni řezaného dřeva a čerstvě sečené trávy.

Nářadí se dostalo na všechny, jen Papík si přivezl svou vlastní sekačku, aby se nemusel dělit. Závodka se vydávala v místní restauraci. „Domorodci“ nejprve kroutili hlavou, ale když slyšeli, že jsme na návštěvě u Kuchyňků, bylo jim vše jasné. Jen paní krámská z potravin se pro jistotu zeptala sama. Bála se, že bude muset vrátit krám Jednotě, že se snad vrátily poměry. Večer už je po šichtě, vše je připraveno.

Jen zbývá doplnit prezentačku: Klokani, Frambíci, Koudelkovic, Slávic, Jícháci, Papíci, Baroni, Jana Sanystrová – Upilovaná, Děčínáci a domácí Kuchyňkovi.

Při této příležitosti jsem si (Já – teta Kelišová) dovolila oslavit půlkulaté jubileum. Holt děvče po vyučení.

Rubrika: Mýty, pověry, nové objevy, skutečnosti aneb být včas na správném místě !!!

Mobydyk, Lochneská přišera, Olgoj chorchoj, Tyteruška lednová. Zatím co o prvních třech potvorách existuje mnoho popsaného papíru, ale žádného živého pozorovatele neznáme, o posledně jmenované máme hned k dispozici čtyři očitě svědky.

Kamarád Wimpi si jich jako první všiml a upozornil ostatní účastníky expedice. Také je okamžitě zoologicky zařadil: Jedná se o řiši hmyzu, řád: světlušky, podřád: potoční, neřád (t.j. časový interval): leden. Proto celé jméno podle Míry Panenky zní: **Tyteruška lednová**.

Každý z přítomných zaměřil své pozorovací schopnosti na to, aby předložil, co možná nejpřesnější údaje o tomto zajímavém zoologickém fenoménu. Wimpi, mimo to, že je určil a zařadil do systému, vyzoroval, že se stoupajícím měsíčním svitem stoupá jejich intenzita záření a posun bublin v ledovém korytu Tyterského potoka zhasíná a rozsvětluje světluškám zadečky. Naráz dokázalo zazářit několik desítek, ba i stovek jedinců v dosahu našeho pohledu proti i po proudu toku. Richard měřil na svém těle teplotu a

zjistil výskyt světlušek od -10°C do -15°C . Předpokládá, že dokud nezamrzne všechna voda v potoce, budou světlušky třít své „lampičky“ a zářit. Míra Panenka si alespoň v duchu provedl náčrt prostředí výskytu tohoto hmyzu. Zaplakal, že s sebou nemá mikroskop, či alespoň zvětšovací sklo, aby i pro nezúčastněné zvětšil tyto úžasné a jedinečné tvory na umělecké plátno. Třeba z něj něco vypadne!? A vypadlo: dvě verze (viz obr.):

- Tyteruška měsíční – břehová
- Tyteruška půlnoční – 120-ti voltová (kousavá)

Bobina se jako vždy zaměřila na pohlaví. Zjistila, že pod vodou a ledovým příkrovem se vyskytují toliko samičky. Samečkům se totiž při těchto nízkých teplotách zmenšují (jak známo) nejenom křídla. A tak se během večera i noci žádní samečci Tyterušky lednové neobjevili.

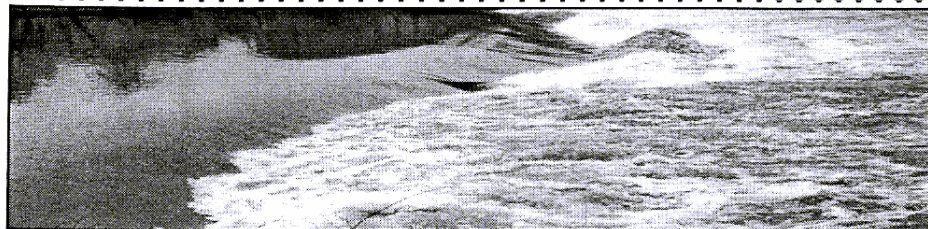
Škoda, že pozorování mohla probíhat jen jednu noc a další zajímavosti ze života **Tyterušek lednových** jsou pro Nás i Vás zatím utajeny. Můžete se ale těšit, protože Wimpi připravuje v únoru výpravu na Kačák a kdoví, co objeví tam!?

Informuje Bob-i-na, účastník expedice

Potopa nás nezastihla, aneb Hvězdy na Berounce.

Je sobota 5. srpna 2002. Standa šel hrát Chlupovi na padesátku, v televizi dávají „Hvězdy na Vltavě“ a mne napadl název „Hvězdy na Berounce“. Je to sice trochu nadnesené, ale kdo to chce někam dotáhnout nesmí být příliš skromný.

Neděle 6. srpna. Průtrž mračen a Wimpi nás veze do Dolan. „Za 20 minut přestane, pojedeme na Valenták, postavíme stan a může zase pršet!“, děl prorocky Klokán. A jak řekl, stalo se. Ale ráno bylo příjemné, slunečné s jediným kazem. Holand'an už od šesti hodin štípe dříví. Pohoda. Jedna zajímavost: Z domova jsme vyjeli v neděli a na mobilu mám úterý. Další noc jsme na Kobylce a ejhle ono je zase úterý. Slunce si na dlouhou dobu vybírá svou poslední zásobu paprsků. Ale to ještě nevíme. Na Chlumu koupačka a zase je úterý. Klokán sedí u ohně a já ve stanu slyším: „Tam je nějaký starší pán!“ (že by to snad měl být Klokán? Fuj!) „Pane, je tam místo?“ Klokán na to, že je. Přirazí další lodě. No nazdar, to bude kravál, proběhlo

mi hlavou. Jsem jako ostříž. Ale jsou i milá překvapení. Mladí jsou fantastický. Žádné sprostárny, vtipný humor, povídání. A to nejlepší, muziku, si nechali na konec. Repertoár sice nebyl country, ale František Dobrota apod. Bylo nám s nimi moc fajn, i když nejdřív Klokana považovali za staršího pána.

V noci pořád prší a pořád máme úterý. Dopoledne se loučíme a pod Týřovem nás nová průtrž mračen už ani nepřekvapuje. Kolem Rozvěděčika projíždíme, spěcháme, ať jsme už v Roztokách v suchu. Asi nás mají nahoře trochu rádi. Chvilí neprší, stačíme postavit stan a zase průtrž, ale trvá tak dvě hodiny. Odvažujeme se vystrčit nos a po zhodnocení situace vyrážíme do hotelu na teplé jídlo a pak na Aljašku. Máme kliku, je tam dobrá parta, muzikanti, zpěváci a vypravěči. Do rána (zase

úterý) prší. Klokán samozřejmě spal, ale na klacíčky do břehu nezapomenul.

Ranní kontrola – je o dobrý metr víc. Na chvíli přestalo pršet a první vodáci odjíždějí. Sbíráme odvahu, vždyť zatím o nic nejde. Zamáváme Aljašce a dohadujeme se o jezu v Račicích, který normálně nejezdíme. Ted' je tam pár vlnek a ještě ani nestačím vyrazit vítězný pokřik a jsme v Nižboru. Válec jako blázen, tak přetahujeme jako obvykle. Ve Stradonicích se jen tak tak vejde pod lávku, v Hýskově to jenom trochu šplouchne a jsme u Eternitky. Jdeme do kempu na kafe a jsme doma.

Vše se vrací do normálu, spíše jen kalendář! Počasí? Voda? Normální už není! To už znáte z televize.

(Text dodala teta Kelišová)

Na lodích po Mississippi

Je 19 Leden 2002. Do sálu Hobexu přicházejí jižanské dámy, sbíhají se námořníci, přístavní dělníci, falešní hráči.

Ano, začíná sedmnáctý bál. Tentokrát jsme na palubě říčních velkoparníků NATCHEZ (kapitán Paul Leathers) a STEAM BOATU ROBERT.E.LEE. Podstoupí historicky paralelní závod na trati z New Orleansu do St. Luis. Výstřel z děla odstartoval tento historický závod. Kotle se jen chvěly, tlak páry stoupal. Projížděli jsme bavlníkovými plantážemi, plnými černých otrokyň.

Kapitáni neváhají a povolávají různé nečisté síly a černou magii i čarodějnice WOODU. Ty přinášejí panáky s tvářemi kapitánů, čarují, propichují podobizny ostrými jehlami a snaží se poslat na soupeře nejruznější prokletí.

Na palubách lodí vybraná společnost, houduje, fandí, zpívá a tančí. Starosta St. Louis vítá v přístavu oba parníky, které nakonec dorazily k molu prakticky na vteřinu stejně, ke spokojenosti všech.

Pouze některé ženy vznášely námitky, že nebyl splněn daný slib a do kulturního programu ani na jednom z parníků nebyl zařazen pánský striptýz. Zájem byl zejména o umělce černé barvy pleti, neboť šlo o vyřešení problému, zda ho mají černý jako tváře, nebo růžový jako dlaně. Dámy se o tom mohly sice přesvědčit na pornofotkách, ale in natura je to přece jen něco jiného.

Zvláštní pozornost, zejména pánů, poutala domorodka, která přímo na poli porodila trojčata a příroda ji proto obdařila třemi řadry.

Ústrojová kázeň, nebo lenost ?

Tak už ho tady zase máme: Náš bál. Natěšení už od Silvestra, jaké ptákoviny si na nás naši režiséři vymyslí, jakými ptákovinami nás zase překvapí a čím je zase pro změnu překvapíme my.

Na každém bále nás překvapí hlavně neochota pár (naštěstí opravdu pár) jedinců, co přijdou jen tak v civilu. Že jako nemají čas, že jsou nemocní, nebo v práci, že nemají co na sebe.

Já za sebe to vidím tak, že když mám chuť a možnost si udělat čas na bál samotný, mohu si udělat čas na jeden dva večery před bálem. Je na to víc než měsíc, ně-

co si připravit. Téma je známo dlouho dopředu, stačí zavolat komukoliv z osady od koho máte lístky a zvadla. Asi by to byla i slušnost vůči němu!

Vážení a milí! Ten bál není vůbec o penězích, výši vzdělání, osobních zásluhách a na jakém společenském postavení kdo je. Tady nikoho nezajímá čím jsi, ale jaký jsi a čím přispěješ k dobré náladě a dobré vůli.

Forest Gampovo: „Pro hlupáka je každý hloupý!“, zde platí tak jako všude. Takže pro příště ústrojovou kázeň!!

Teta Kelišová

Tyto dámy nejsou líné mít na každém bálu ústrojovou kázeň vynikající.

Jak cestovat pohodlně po širé Rusi.

Na to je celkem jednoduchý recept. Musíte mít kamaráda, který má kamaráda, známého nebo příbuzného v Rusku. Ale to samo o sobě nestačí. Nemůže to být jen tak nějaký Rus. Musí to být někdo, kdo má Úřad nebo velké peníze. Nejlépe oboje

My jsme – respektive kamarád Libor Manda - takového měli. Je to generál – ale také dobrý kamarád. Nejen, že nám přijel 80 km naproti do Samary, umožnil nám návštěvu tajného Stalina bunkru (připadali jsme si, ač máme většinou příslibenou hodnost svobodníka, jak členové generálního štábu), vyřídil na kapinátu všechny nutné formality.

Jeho jméno nám zajistilo úctu vyšších i nižších policistů. Admirál Grog, který podle slov direktora kapinátu byl první lodí plující pod cizí vlajkou po matičce Volze, aniž by narazila na kámen (to ale nehrozilo), ale ani na úředního šimla.

Kupujte přímo u výrobce!

Nejdokonalejší průřezní pásy pro kýlu tríselní i pupeční, suspensoria, pásy břišní, přimídla a orthop. šněrovacíky pro sčtvené páteře,

umělé části těla atd. doporučuje za nejlevnější ceny se zárukou

B. PECKA, bandážista a orthopedista

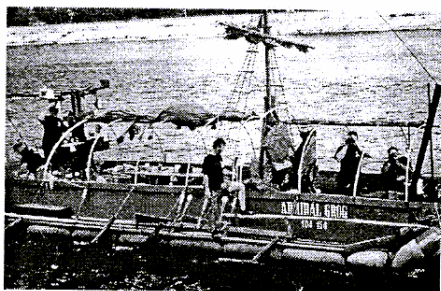
v Praze, Jungmannova tř. 34. n.
Jediná česká dílna toho druhu!
Pozor na firmu! 7402

Volha – Волга – Volha – Волга – MATKA RODNA

Rok 1999 září. Rozevláté postavy ozdobené relikviemi z občanské a velké vlastenecké války, se schází nedaleko Něvského prospektu. To se vrací vratkým krokem část posádky lodi BEROUNKA II k autobusu z návštěvy AURORY. Část posádky si rychle osvojila místní zvyky a rozhodla se, že tato návštěva matičky Rusy nebude jejich poslední. Dva roky sháněla posádka Admirála Gropa informace a kontakty (viz článek v rámečku).

5.6.2002 v 17,30 odjíždí z Jarova autobus na trasu: Náchod, Varšava, Brest, Minsk, Moskva, Rjazaň, Penza, Samara. Po 68 hodinách takřka nepřetržitě jízdy jsme konečně 8.6.2002 v 10 hodin u pomníku Čapajeva na nábreží Volhy v Samaru. Autobus s lodí i posádkou má za sebou 3.047 kilometrů. Posledních 80 km nás doprovází Nisan TERANO, řízený rotmistrem Ruské armády, vedle něhož sedí generál major Jurij Vasiljev. Sotva vstoupil do autobusu, absolvovali jsme první přípitek.

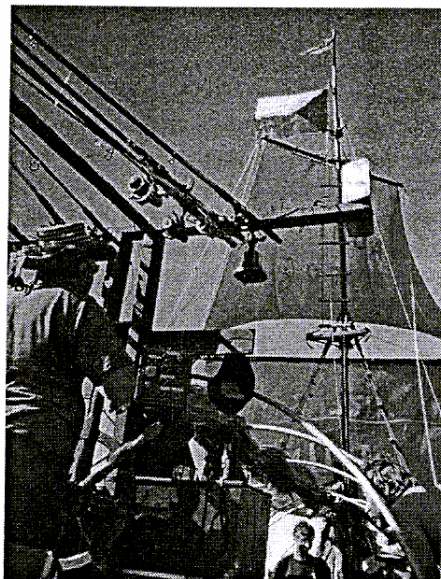
Jako první funguje již tradičně kuchyně, ale vzhledem k častým přípitkům se stavba lodě poněkud protahuje.

10.6.2002 ve 20,20 hod Admirál Grog opouští zátoku Suché Samarky a snaží se přeloučit 2,5 km široké rameno Volhy na druhý břeh. Po 20 minutách plavby je Admirál Grog zastaven hlídkou ruské říční policie. Po prvních vlnách je vydán rozkaz okamžitě uhasit oheň v kamnech a na celé palubě je vyhlášen zákaz kouření. Z velitele policistů, který je rozvalen na zádi motorového člunu, táhne kořalka takovou silou, že panuje oprávněná obava, aby nedošlo k jeho samovznícení. Sotva Libor zmíní jméno generála Vasiljeva, plujeme bez problémů dál. Tento okamžik je naším posledním oficiálním setkáním s ruskou výkonnou mocí na hladině největší evropské řeky.

Ráno, kdy konečně přestali posádku trápit komáři, Admirál Grog stáčí svoji příď k jihu a noří se do labyrintu ramen, zátok, lagun a ostrovů na středním toku Volhy. Další cesta se dá popsat jako jeden nádherný čundr.

Během plavby kuchař Čenda hýčká posádku různými dobrotami a mňamkami. S Liborem nakupují na tržištích, kde je

neuvěřitelná hojnost rozmanitých potravin ale domorodci bohužel na to nemají finance.

K nezapomenutelným zážitkům na ostrově „Rybnyj“ patří návštěva staré ruské baňe (ruská sauna), včetně vrbových větviček, sušených ryb a samozřejmě vodky.

Denně nás Volha ohromuje svojí mohutností, neustále nás mňejí velké říční lodě, námořní tankery. Pravý břeh se zvedá několik desítek metrů nad hladinou, zato levý, východní břeh, je plochý a rovinatá step končí na úpatí Uralu.

Nevedlejším zážitkem jsou návštěvy volžských měst a městeček. Několik kilometrů nad prvním větším městem, podplouváme most transsibiřské magistrály. O tento most sváděli tuhé boje naši legionáři s bolševiky v roce 1917. Na jejich počest nastoupila celá posádka, pod červeno-bílou stuhou s nápisem : „Naším dědům nazdar!“.

Po vyplutí z Sizraně vane příznivý vítr, jsou vypnuty motory, rozvinuty plachty a na palubě je výtečná pohoda. Jen šumění větru, šplouchání vln, znějí kytary i Čendovi flétny, nad vodami se nesou písně, které Volha ještě zcela jistě neslyšela.

13.6.2002. – večer kotvíme v městečku Chvalinsk, asi 30 tisíc obyvatel, 80% staveb dřevěných. Kam jinam mohou vést kroky většiny posádky, než do místní osvěžovny. Loďmistr Tonda má svátek. Po slabé půlhodince oslovují místní obyvatelé oslavence důvěrně „Antoán“. Láhev šampaňského, vzhledem k ceně, objednávají lodníci po desítkách. Ráno úzká písčiná pláž, u které je loď zakotvena, vypadá jako po vylodění na pláži Omaha. Všude se povalují těla ve spacácích i bez spacáků. Čenda byl naloděn až po vyplutí z kotviště, v blízkosti již zmíněné osvěžovny, opatrován místním milicionářem,

s jehož kolegy se propil až do rána. Tím si je tak zavázal, že služebním autem dopravili na palubu 80 litrů benzínu.

15.6.2002 dopoledne nás vítají mohutné jeřáby na dostavované jaderné elektrárně Balakovo. Díky pro nás neuvěřitelně levnému benzínu, skoro celou plavbu pohání Admirála Gropa oba motory. Již skoro za tmy mňjí pravobok Admirála Gropa ožívá historie. Proti proudu pluje velký osobní parník, na jehož přídi Sifon čte v azbuce jméno „Klement Gotwald“. Poprvé za pět let námořních dobrodružství má posádka pocit, že na vodě straší. Mraky jsou stále připraveny vylít nám na hlavu svůj obsah a tu nalézáme rybářský ráj. V mělké laguně je na každé druhé nahození na palubě ryba. Admirál Egy má na háčku největší štika své rybářské kariéry.

18.6.2002 po třech hodinách plavby přistáváme na písčité pláži severního předměstí Saratova. Na břehu nás čeká autobus, který sem doprovodil náš kamarád Saša s důstojníky ruské armády ze základny Volžské brigády ve Volsku, kam ho 500 km obětavě doprovodil náš generál Jurij.

Demontáž je blesková. Velmi těžké je loučení s kuchyňským sporákem. Po pěti letech dobré službě je předán jako humanitární dar Saratovským bezdomovcům. Ještě tu Noha objevuje háj marihuány hned vedle frekventované hlavní ulice. Máme se od Rusů přece jen co učit! Pak návštěva baňe a směr Moskva a domů...

„Na západ je cesta dlouhá“, zní píseň a po 2729 kilometrech, dne 21.6.2002 v 9,00 hodin je Admirál Grog uložen v suchém doku „Antek“, aby další rok čekal na nové dobrodružství.

Celkem 6300km po souši, 564 km po vodě.

